

DUSZNA (1) sb f

N sg duszn(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyraz niezrozumiały [A. Brückner, *Słownik Etymologiczny...*, Warszawa 1957, s. 108 tłumaczy ten zapis: dusna 'dziąsła'; tak samo wydawca *Słownika Bartłomieja z Bydgoszczy*, s. 157]: Formale, kopito v szewsza; formale [?] duszna *BartBydg* 60.

SB